

RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1259/2012

af 3. december 2012

om fordeling af fiskerimuligheder i henhold til protokollen om fastsættelse for en periode på to år af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Den Islamiske Republik Mauretanien, og om ændring af forordning (EF) nr. 1801/2006

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 30. november 2006 vedtog Rådet forordning (EF) nr. 1801/2006 om indgåelse af en fiskeripartnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Mauretanien ⁽¹⁾ (»partnerskabsaftalen«).
- (2) Den 26. juli 2012 blev der parferet en ny protokol til partnerskabsaftalen (»den nye protokol«). Den nye protokol giver EU-fartøjer fiskerimuligheder i de farvande, som fiskerimæssigt hører ind under Mauretaniens højhedsområde eller jurisdiktion.
- (3) Den 18. december 2012 vedtog Rådet afgørelse 2012/827/EU ⁽²⁾ om undertegnelse og midlertidig anvendelse af den nye protokol.
- (4) Det bør fastlægges, hvordan fiskerimulighederne skal fordeles mellem medlemsstaterne i den nye protokols gyldighedsperiode.
- (5) Ifølge Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 af 29. september 2008 om tilladelser til EF-fiskerifartøjers fiskeri uden for EF-farvande og tredjelandsfartøjers adgang til EF-farvande ⁽³⁾ skal Kommissionen underrette de berørte medlemsstater, hvis det viser sig, at de fiskeritilladelser eller -muligheder, som Unionen har fået tildelt i henhold til den nye protokol, ikke udnyttes fuldt ud. Modtages der ikke noget svar inden udløbet af en frist, som fastsættes af Rådet, betragtes det som en bekræftelse af, at den pågældende medlemsstats fartøjer ikke udnytter deres fiskerimuligheder fuldt ud i den pågældende periode. Denne frist bør fastsættes.

- (6) Den gældende protokol udløb den 31. juli 2012. Den nye protokol bør finde midlertidig anvendelse fra datoen for undertegnelsen, hvorfor denne forordning bør finde anvendelse fra samme dato —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. De fiskerimuligheder, der er fastsat i protokollen om fastsættelse for en periode på to år af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union og Den Islamiske Republik Mauretanien (»protokollen«), er fastsat under hensyntagen til de faktiske fangster i perioden 2008-2012 og fordeles mellem medlemsstaterne som følger:

- a) Kategori 1 — Fartøjer, som fisker efter krebsdyr, undtagen languster og krabbe (maksimalt antal fartøjer: 36)

Spanien	4 150 ton
---------	-----------

Italien	600 ton
---------	---------

Portugal	250 ton
----------	---------

- b) Kategori 2 — Trawlere (uden fryseanlæg) og langlinefartøjer med bundline, som fisker efter senegalesisk kulmule (maksimalt antal fartøjer: 11)

Spanien	4 000 ton
---------	-----------

- c) Kategori 3 — Fartøjer, som fisker andre demersale arter end kulmule, med andre redskaber end trawl (maksimalt antal fartøjer: 9)

Spanien	2 500 ton
---------	-----------

- d) Kategori 4 — Fartøjer, som fisker efter krabbe

Spanien	200 ton
---------	---------

- e) Kategori 5 — Notfartøjer til tunfiskeri

Spanien	17 licenser
---------	-------------

Frankrig	5 licenser
----------	------------

- f) Kategori 6 — Stangfiskerifartøjer til tunfiskeri og langlinefartøjer med flydeline

Spanien	18 licenser
---------	-------------

Frankrig	4 licenser
----------	------------

⁽¹⁾ EUT L 343 af 8.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Se side 43 i denne EUT.

⁽³⁾ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 33.

g) Kategori 7 — Frysetrawlere til pelagisk fiskeri:

Tyskland	15 396 ton
Frankrig	3 205 ton
Letland	66 087 ton
Litauen	70 658 ton
Nederlandene	76 727 ton
Polen	32 008 ton
Det Forenede Kongerige	10 457 ton
Irland	10 462 ton

Der kan maksimalt anvendes 19 fartøjer ad gangen i mauretanske farvande. Hvis licenser i kategori 8 ikke benyttes, kan maksimalt 16 kvartalslicenser tilføjes fra kategori 8.

I løbet af protokollens toårige anvendelsesperiode har medlemsstaterne nedenstående antal kvartalslicenser:

Tyskland	8
Frankrig	4
Letland	40
Litauen	44
Nederlandene	32
Polen	16
Irland	4
Det Forenede Kongerige	4

Medlemsstaterne meddeler det til Kommissionen, hvis visse licenser kan stilles til rådighed for andre medlemsstater.

h) Kategori 8 — Fartøjer uden frysere til pelagisk fiskeri:

Irland	15 000 ton
--------	------------

Hvis disse fiskerimuligheder ikke benyttes, kan de overføres til kategori 7 i henhold til fordelingsnøglen for denne kategori.

Der kan maksimalt anvendes 16 kvartalslicenser i mauretanske farvande. Hvis de ikke benyttes, kan disse licenser overføres til kategori 7.

Irland har 16 kvartalslicenser (med en mulig overførsel til kategori 7 hvis de ikke benyttes).

Senest den 1. juli hvert år i protokollens anvendelsesperiode informerer Irland Kommissionen om, hvorvidt der kan stilles fiskerimuligheder til rådighed for andre medlemsstater.

2. Forordning (EF) nr. 1006/2008 finder anvendelse, jf. dog partnerskabsaftalen.

3. Hvis de fiskerimuligheder, der er fastsat i protokollen, ikke opbruges med ansøgningerne om fiskeritilladelse fra de medlemsstater, der er nævnt i stk. 1, kan Kommissionen tage ansøgninger om fiskeritilladelse fra andre medlemsstater i betragtning, jf. artikel 10 i forordning (EF) nr. 1006/2008.

4. Den frist, som medlemsstaterne i henhold til artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1006/2008 har til at bekræfte, at de ikke udnytter de tildelte fiskerimuligheder fuldt ud, fastsættes til 10 arbejdsdage fra den dato, hvor Kommissionen meddeler dem, at fiskerimulighederne ikke er fuldt ud udnyttet.

Artikel 2

Artikel 2 i forordning (EF) nr. 1801/2006 ophæves.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra datoen for undertegnelsen af protokollen.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. december 2012.

På Rådets vegne
N. SYLIKOTIS
Formand